

Aturar-se a pensar

Text > RAMON MORENO

Txarango ha estat un dels grups amb més èxit de l'escena musical catalana. El seu mestissatge sonor i l'alegria i la reivindicació musicals els van portar a fer centenars de concerts arreu, fins que es van separar oficialment a final del 2021. Sergi Carbonell (Ribes de Freser, 1986) en va ser el teclista, però més enllà del grup, ha treballat en una carrera en solitari que acumula tres discos, als quals cal afegir *Ubuntu*, tot just publicat a començament d'any.

Enganxat al piano des dels vuit anys, Sergi Carbonell ha estudiat música clàssica al Conservatori del Liceu i més tard al Taller de Músics, abans de viatjar a Cuba per amarar-se de salsa, *bossa nova*, jazz llatí i ritmes caribenys. Allunyat de l'estil de Txarango, les seves composicions en solitari es mouen en el terreny del *piano solo*, com és el cas d'aquest darrer treball, una faceta que defineix com «el meu

projecte més íntim i personal. Un refugi enmig d'aquest món que a vegades sembla que vagi tan i tan ràpid».

Ubuntu aplega tretze peces de Carbonell que interpreta acompanyat d'un quartet de corda, i que ha compost expressament per a aquest format. Són uns temes reflexius i íntims, que transmeten tranquil·litat i serenor, però que també volen fer reflexionar sobre aspectes socials i col·lectius i fins i tot religiosos, com ara «Samara» o «Diwali», en què invoca conceptes hinduistes.

SERGI CARBONELL. *Ubuntu*. Halley Records, 2022.

Allunyat de l'estil de Txarango, les composicions en solitari de Sergi Carbonell es mouen en el terreny del *piano solo*, com és el cas d'aquest darrer treball, una faceta que defineix com «el meu projecte més íntim i personal»

AGNÈS ALGUERÓ. *Bosc endins*. U98 Music, 2021.

PAU BOÏGUES. *La sega*. U98 Music, 2022.

El paisatge sonor de la Garrotxa Text > RAMON MORENO

La garrotxina Agnès Algueró debuta en el món de la música amb *Bosc endins*, un grapat de cançons de to intimista i ambient *pop*. Ha dedicat un any i mig a donar forma a les tretze composicions que formen el disc, amb un treball pausat i meticulós que mostra l'arrelament a la terra i a l'entorn natural. Hi trobem un *pop* intimista i aires *folk* i tradicionals al

servei de la veu d'Algueró, que es pot copsar en tota la seva plenitud en els dos temes finals del disc, acompanyada de guitarra i piano.

L'Agnes ha compost la majoria dels temes (llevat de dos poemes d'Anna Gual i Rosa Maria Pou), en els quals aboca sentiments i experiències personals o properes.

Guitarra i camins Text > RAMON MORENO

El guitarrista Pau Boïgues (la Celler de Ter, 1986) té una llarga trajectòria musical. Va estudiar a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i al Taller de Músics, i ha format part de grups com Pulpopop, Kàfka o el projecte infantil Els Atrapasomnis. Boïgues és compositor, arranjador i intèrpret. Com a compositor, cal destacar la música que van crear amb Ernest Pipó per a la premia-

da pel·lícula *Estiu 1993*, dirigida per Carla Simón. *La sega* és el seu quart disc en solitari, que se suma a *Swinger Town* (2016), *Just Words* (2017) i *Rise And Shine* (2018). Si en els treballs anteriors s'havia centrat en la música de jazz i *big band*, o temes més clàssics i simfònics, *La sega* aplega vuit temes en què la guitarra i la veu tenen el protagonisme. Rock del de sempre, amb mirada americana i tocs de *country*.